

derved, at deres Tal er blevet indskrænket, og derved at de ikke have lidet mere at varetage end tidligere, hvortil kommer, at vi have faaet en ordnet Værelse, saa at de maae skiftevis udkommanderes fra deres Garnison. Dette maa formindstke deres private Erhverv; thi en Familie kan selvfølgelig vanskeligt være tjent med at have en Huislæge, som den ikke til enhver Tid kan konsulere. Dette gjør, at der ved fastsættelsen af det Tillæg, som Vægerne nyde under Udcommando, maa lægges en mere rundelig Maalestof til Grund, hvormed jeg dog ikke vil have sagt, at jeg finder de Sæter, som den høitagtede Minister har foreslaaet, antagelige. Jeg vil ved at omtale disse Forhold i een Henseende gaae endog saa lidt videre, end man gjør i Motiverne. I disse er det nemlig forudsat, at Opholdet paa Sessjonerne vil kun være af kort Værelse. Jeg er imidlertid tilbøielig til at antage, at efter den af Folkethinget senest truffne Ordning ville Sessionsreiserne blive af betydelig længere Værelse end tidligere, og, naar man tør gaae ud fra, og det tror jeg, man tør, at de to Væger, der tænkes benyttede paa Sessjonerne, ville være militære Væger, saa er jeg af den Anskuelse, at en saadan Ordning vil gjøre ikke ringe Krav paa de militære Vægers Virksomhed. — Der fremkom forleden Dag fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Jørgensen) med Hensyn til Lønningenslovene en Udtalelse om, at det havde været ønskeligt, om der havde medfulgt en finantiel Overtagelse over hvilke finansielle Forandringer det vilde medføre, om man blev staaende ved den nuværende Tilstand eller gik over til den foreslaaede. Denne Bemærkning fandt jeg saa rigtig og træffende, at jeg optager den her og gjør den til min ligeoverfor dette Lovforslag. Jeg kunde ogsaa ønske, at en saadan finantiel Overtagelse havde fulgt med dette Lovforslag, for at man kunde faae klart Overblik over, hvad man efter det nuværende Forslag, f. Ex. til de aalelige Værelser, kom til at udgive mere, end man hidtil har maattet udgive.

Müller: Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem, der nu satte sig i de fleste

af hans Udtalelser, saaledes f. Ex. i, hvad han anførte med Hensyn til den i § 5 tagne Bestemmelse om, at Styrelsen ved Værelserne skal betragtes som staaende paa Feltfod. Jeg er af den Mening, at Styrelsen, der udkommanderes til Værelser, snarere og naturligere bør gives Cantonnementsstillæg end Felttillæg, saameget mere som Besætningen paa Søforterne, ifølge § 13, skal aflægges med Cantonnementsstillæg, og som selve Loven i Begyndelsen af Motiverne har oversat Cantonnementsstillæg ved Værelstillæg. Jeg kan derfor ikke finde Andet, end at det er rettest at aflægge den Styrelse, som udkommanderes til Værelse i Værelse, med Cantonnementsstillæg, især da det hele Værelsesvæsen virkelig har mere Tilhængelse med Cantonnement end med egentlig Staaen paa Feltfod. Med Hensyn til Felttillæget siges der paa første Side i Motiverne, „at Ministeriet i det Hele taget har søgt at holde Sæterne nær ved, hvad der tidligere har været tilstaaet, og hvad Erfaringen har godtgjort at være passende.“ Erfaringen kan vel godtgjøre Udskilling; men hvorledes Erfaringen i det Hele taget kan godtgjøre, at de givne Tillæg have været passende, er mig ikke saa ganske forklarligt, thi havde de været højere, havde man vist ogsaa fundet dem passende, og havde de været lavere, er det ikke derfor sagt, at Nogen var kommet med Klage. — Det hedder dernæst i Motiverne, at den, som udkommanderes, ikke bør stilles for knapt, thi „sætter man Tillæget for knapt, kan Følgen blive den, at Hærens Personale vil stye Udcommando, og at de Foresatte freistes til at lade de dygtigste Undergivne forblive hjemme, for at ikke netop deres fremragende Egenstaber skulle bringe dem pecuniært Tab. Forhold som disse vilde i ikke ringe Grad skade Mændene i Hæren og bør derfor undgaaes“; der tilføies, at som Følge deraf er ved Beregningen af de fleste Tillæg Lønningen lagt til Grund. Denne Hovedbetragtning, som saaledes er fremsat i Motiverne, kan jeg ikke tilegne mig. Jeg har ikke troet og hidtil ikke vidst, at det med Hensyn til nogen Person i Hæren berøber paa ham selv, om han vil lade sig udkommandere eller ikke; men naar der staaer, at Vedkom-